

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

457. PLENARNO ZASEDANJE 4. IN 5. NOVEMBRA 2009

Poti nazaj ni! Resolucija Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o podnebnih spremembah za konferenco Združenih narodov o podnebnih spremembah od 7. do 18. decembra 2009 v Københavnu

(2010/C 128/01)

Evropski ekonomsko-socialni odbor je resolucijo sprejel na plenarnem zasedanju 4. in 5. novembra 2009 (seja z dne 5. novembra) s 156 glasovi za, 2 glasovoma proti in 5 vzdržanimi glasovi.

Evropski ekonomsko-socialni odbor kot institucionalni predstavnik organizirane civilne družbe v Evropski uniji vladam, voditeljem, pogajalcem in drugim akterjem, ki sodelujejo v pogajanjih o podnebnih spremembah v Københavnu ter pri razvoju in izvajanju politik na tem področju, pošilja naslednje sporočilo:

„V mnogih delih sveta so že vidne negativne in verjetno nepopravljive posledice podnebnih sprememb. V prihodnjih letih se bodo ti problemi še zaostri, če se bodo toplogredni plini kopičili v ozračju tako hitro kot doslej. Znanstvene analize Medvladnega foruma o podnebnih spremembah in drugi zanesljivi viri zelo jasno kažejo, da bodo morale razvite države do leta 2050 zmanjšati emisije toplogrednih plinov za več kot 80 %, če želijo naraščanje temperatur ohraniti v mejah, ki so še varne. Za realno možnost, da to dosežemo na svetovni ravni, moramo do leta 2020 emisije zmanjšati za 25–50 %, za kar si bodo morale precej prizadevati tudi države s hitro rastočimi gospodarstvi in države v razvoju.

Prihodnja konferenca v Københavnu je odločilna. Uspešen izid bo pomenil začetek poti do zmanjšanja emisij v prihodnjih letih in

stabilizacije naraščanja temperatur na obvladljivih ravneh. Neuspeh pa bi svetovni razvoj lahko obrnil v nevarnejšo smer, saj bi to pomenilo, da bodo temperature še hitreje naraščale ter povzročale človeške in ekološke katastrofe.

1. V tem odločilnem trenutku Evropski ekonomsko-socialni odbor **poziva** vlade, voditelje in pogajalce, naj podvojijo svoja prizadevanja za sklenitev splošnega in obvezujočega sporazuma, ki bo združil vse države in njihove prebivalce v skupnem trudu za zmanjšanje emisij v prihodnjih letih in za zaščito našega okolja, v katerem živimo in bodo morale živeti tudi prihodnje generacije.

2. Evropska unija se je pripravljena zavezati za 30 % zmanjšanje emisij do leta 2020, če bodo druge države sprejele podobne zaveze. Evropa je že večkrat pozvala druge razvite države, naj si zastavijo cilje, primerljive evropskim, države v vzponu pa je pozvala k okrepljenim prizadevanjem, saj kot največji onesnaževalci s toplogrednimi plini dohitevajo razvite države ali pa so jih že prehitele. Odbor **izrecno poziva**, da se to stališče odločno zastopa.

3. Zelo smo zaskrbljeni, ker pogajanja doslej niso bila dovolj uspešna za doseg odločilnega napredka. Ne glede na to, kako se bodo razvijala v zaključni fazi, Odbor **izrecno poziva** Evropsko unijo, naj ne podleže skušnjavi, da bi neuspeh pri pridobivanju podpore drugih uporabila kot izgovor za zmanjšanje svojih ciljev in zavez na katero koli raven, ki bi bila lahko kot najnižji skupni imenovalac določena na pogajanjih v Københavnu. To bi bilo slabo tako za Evropo kot tudi za preostali svet. Tudi če na evropski ravni še ni splošnega soglasja o ciljih za Københaven, pozivamo Unijo, naj vztraja pri svojih ciljih in si prizadeva za močno koalicijsko z drugimi razvitimi državami in državami v razvoju, ki so se pripravljene zavezati k primerljivim ciljem, ter naj naredi vse potrebno, da bo to dosegla.

4. Še naprej se moramo truditi za spremembe v industriji in družbi, potrebne za doseg cilja, tj. 30 % znižanja emisij do leta 2020, ki je glavni del preoblikovanja evropskega gospodarstva v nov, okoljsko učinkovit, nizkoogljični in trajnostni gospodarski model. Na področju raziskav in razvoja so potrebna prizadevanja, kakršnih doslej še ni bilo, če želimo državljanom, podjetjem in javnemu sektorju ponuditi alternativne tehnične možnosti, ki bodo prepričljive. Pri političnem ukrepanju ekološke krize ne moremo več obravnavati ločeno od družbene krize, zato bi morali oblikovati nov model proizvodnje in potrošnje. Spremembe za nas ne bi smele biti breme, temveč izziv, da spodbudimo nov val tehnoloških in socialnih inovacij, ki bodo najboljše jamstvo za trajnostna delovna mesta, konkurenčno prednost in socialno blaginjo v prihodnje. Ta cilj bi bilo treba **nujno** postaviti v središče nove strategije Evropske unije za leto 2020, ki bi morala združiti glavne cilje sedanjih strategij na področju trajnostnega razvoja, trajnostne rasti, podnebnih sprememb in energije.

5. Druge države v razvoju in predvsem najmanj razvite države so se zaradi podnebnih sprememb znašle v kritičnem položaju. Čeprav so zanje najmanj krive, so v mnogih primerih med tistimi, ki jih podnebne spremembe najhujše prizadenejo. Za uspešen zaključek pogajanj v Københavnu mora razviti svet predložiti trdna jamstva za precejšnje nove in dodatne vire financiranja, da bi pomagal državam v razvoju pri premoščanju največjih težav s prilagajanjem na podnebne spremembe in jim omogočil, da bodo sčasoma sprejemale lastne ukrepe za blažitev posledic teh sprememb.

Evropska komisija je pred kratkim pripravila pomembne predloge glede višine podpore, ki naj bi jo Evropa ponudila za to partnerstvo, ter glede njenega upravljanja. Odbor **izrecno poziva** Unijo, naj hitro nadaljuje delo na tem področju, da bo te predloge lahko kot resno ponudbo predložila na pogajanjih in z njimi spodbudila druge razvite države, da bodo pripravile primerljive ponudbe.

6. Podnebne spremembe vplivajo na celotno civilno družbo. Podjetja, sindikate in druge organizacije civilne družbe bo treba vključiti v vsa prizadevanja za blažitev posledic podnebnih sprememb in prilagajanje nanje. Kot predstavniki organizirane civilne družbe vemo, da se ozavešenost o obsegu izzivov v vsej Evropi povečuje in da so ljudje vedno bolj pripravljeni na vse spremembe naših vzorcev proizvodnje, potrošnje in našega načina življenja, ki bodo potrebne. Voditelje in pogajalce **izrecno pozivamo**, naj bodo odločni in nas vodijo po tej poti naprej. Poti nazaj namreč ni.“

V Bruslju, 5 novembra 2009.

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Mario SEPI